

Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
Odbor životního prostředí a zemědělství

Ministerstvo životního prostředí ČR
odbor výkonu státní správy IV
Školní 5335
430 01 Chomutov

Datum: 14. 6. 2019
Spisová značka: KUUK/9791/2019/ZPZ/PO-093
Číslo jednací: KUUK/81174/2019/ZPZ
JID: 98367/2019/KUUK
Vyřizuje/linka: Ing. Zuzana Kárová / 475 657 656
Počet listů/příloh: 3/0

Odvolání právnické osoby BIOPLYN ENERGY s.r.o., proti rozhodnutí v pochybnostech Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství

Předložení odvolání odvolacímu orgánu

V souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vám v příloze předkládáme odvolání právnické osoby BIOPLYN ENERGY s.r.o., se sídlem Podhoří 400/38, 400 10 Ústí nad Labem - Všebořice, IČ 27314413, (dále jen „odvolatel“), ze dne 28. 5. 2019, proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen krajský úřad) ze dne 13. 5. 2019 pod č.j.: KUUK/60054/2019/ZPZ, kterým bylo rozhodnuto v pochybnostech, že movitá věc, tvořená kapalným produktem anaerobní fermentace odpadů (digestátem, fugátem), vznikajícím při provozu bioplynové stanice provozované na p.p.č. 78/15 k.ú. Dělouš, odvolatelem, jako zařízení k využívání odpadů (CZU01015) na základě souhlasu krajského úřadu č.j. 3401/ZPZ/2015/PZ-2645 ze dne 10. 12. 2015 a jeho změny ze dne 6. 4. 2016 se ve všech svých formách a nezávisle na době svého vzniku či způsobu přepravy a skladování považován za odpad ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“).

Odvolatel se domáhá zrušení výše uvedeného rozhodnutí, odvolání bylo podáno včas.

Protože krajský úřad neshledal důvod napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit dle § 87 odst. 1 správního řádu tak, aby bylo plně vyhověno odvolateli, předkládá odvolání spolu se souvisejícím spisovým materiálem odvolacímu orgánu.

Krajský úřad nijak nezpochybňuje možné hnojivé účinky digestátu produkovaného bioplynovou stanicí Všebořice na půdu a jeho potenciální využitelnost jako hnojiva, a už vůbec nezobecňuje své závěry o povaze tohoto digestátu na všechny bioplynové stanice. V řízení předcházejícím napadenému rozhodnutí však bylo prokázáno, že odvolatel je nucen zbavovat se digestátu na své náklady, aby v zařízení uvolnil kapacitu pro další provoz. Protože trh či poptávka pro digestát produkovaný v této bioplynové stanici neexistuje, ve snaze se jej zbavit hradí odvolatel sám náklady spojené s jeho využitím na zemědělské půdě v užívání jediného odběratele. Existence trhu či poptávky je přitom nezbytným (nikoliv však dostačujícím) předpokladem pro to, aby nemusel být digestát, který v daném případě - na rozdíl od velké většiny jiných BPS - vzniká využitím odpadů v zařízení k nakládání s odpady, považován za

odpad. Názor odvolatele, že vyvedení digestátu z právního režimu odpadu se v pochybnostech řídí ustanovením § 3 odst. 5 zákona o odpadech, neboť digestát má ve skutečnosti povahu vedlejšího produktu, je v tomto ohledu mylný - byť to v případě bioplynové stanice může na první pohled působit poněkud paradoxně. Bioplynová stanice Všebořice je totiž zařízením k využívání odpadů provozovaným na základě souhlasu vydaného podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech. Takové bioplynové stanice jsou v Ústeckém kraji provozovány pouze dvě. V daném případě se proto pro řešení dané otázky uplatní ve skutečnosti ustanovení § 3 odst. 6 zákona o odpadech, tzn. pro vyvedení digestátu z právního režimu odpadu je třeba ověřit mimo jiné existenci trhu či poptávky. Není přitom třeba zdůrazňovat, že samotná registrace digestátu coby obchodovatelného hnojiva Ústředním kontrolním a zkušebním úřadem zemědělským ještě existenci trhu či poptávky nedokazuje.

Krajský úřad by se nicméně touto otázkou nezabýval, kdyby zároveň aplikace předmětného digestátu na zemědělskou půdu nebyla spojena s obtěžujícím zápachem, na nějž si v roce 2018 a 2019 opakovaně stěžoval široký okruh osob v obcích Chlumec, Přestanov a Krupka. Z jednotlivých stížností založených ve spisu přitom vyplývá, že zápach může být při aplikaci digestátu na zemědělskou půdu místy tak intenzivní, že brání například větrání bytů, tj. brání normálnímu užívání postižených nemovitostí. Proto je argumentace odvolatele, že zápach při aplikaci organických hnojiv je normálním průvodním jevem obhospodařování zemědělské půdy a patří tudíž přirozeně k životu na venkově, zcela nepřipadná. Ať už by zněla jakkoliv odpověď na otázku, do jaké míry se bydlení v Krupce shoduje s obvyklou představou života na venkově, jde totiž v daném případě především o enormní intenzitu tohoto zápachu, která může být podle některých stížností tak extrémní, že v okolí pozemků hnojených digestátem podstatně omezuje normální užívání nemovitostí a představuje tak nezákonný zásah do práv jejich uživatelů ve smyslu § 1013 odst. 1 občanského zákoníku.

Z podkladů napadeného rozhodnutí obsažených ve spisu zároveň vyplývá, že ve fermentačním substrátu předmětné bioplynové stanice od roku 2017 setrvale a bez zvláštních výkyvů narůstá obsah těkavých organických kyselin postupně až na hodnoty několikanásobně překračující koncentrační rozmezí doporučené smluvním dodavatelem biologického dozoru, zatímco odvolatel tuto skutečnost vytrvale ignoruje a nepovažuje za nutné se k ní principiálně vyjádřit dokonce ani v samotném odvolání, i když se již v podstatě jedná o setrvalý stav. Ve svých námitkách proti kontrolnímu protokolu, kde byla tato skutečnost uvedena, odvolatel pouze vyjádřil názor, že krajskému úřadu nepřísluší tuto otázku hodnotit, protože je „věcí odbornou“, a protože provozní řád žádné závazné ukazatele v tomto směru neobsahuje. Krajský úřad je však za těchto okolností nucen interpretovat zjištěné skutečnosti tak, že odvolatel jednoduše není schopen či ochoten obsah zapáchajících látek v digestátu ovlivnit a fermentační proces nemá v tomto ohledu pod kontrolou.

Krajský úřad zároveň odmítá jako nepravdivá některá tvrzení odvolatele, týkající se průběhu kontrolního šetření v bioplynové stanici dne 28. 1. 2019 - v první řadě odmítá jeho tvrzení, že se kontrolující při této kontrole vůbec nezminil o tom, že obdržel stížnosti na zápach digestátu (k tomu srv. kontrolní zjištění č. 10 kontrolního protokolu, proti němuž ostatně odvolatel uplatnil písemnou námitku). Tvrzení odvolatele, že vedoucí kontrolní skupiny mu údajně při kontrole sdělil, že v řízení plní „jakési politické zadání a tento případ musí vyřešit“, se rovněž nezakládá na pravdě a nemá ani žádnou oporu ve spisu.

K námitce porušení procesních práv odvolatele v nalézacím řízení krajský úřad uvádí, že dne 29. 4. 2019 oznámil odvolateli ukončení dokazování (doručeno téhož dne), spolu s předpokládaným termínem vydání rozhodnutí po 6. 5. 2019 (vydáno až 13. 5. 2019). Po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí se mohl odvolatel vyjadřovat k podkladům a byl v tomto směru poučen. Nutno dodat, že veškeré podklady rozhodnutí byly předloženy samotným odvolatelem, takže mu byly známy, a dále byly do spisu zařazeny stížnosti

Krajský úřad Ústeckého kraje, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
Tel.: +420 475 657 111 Url: www.kr-ustecky.cz IČ: 70892156
Fax: +420 475 200 245 E-mail: urad@kr-ustecky.cz DIČ: CZ70892156

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a.s.
č. ú. 882733379/0800

na obtěžující zápach při aplikaci digestátu. S tímto faktem byl odvolatel seznámen v oznámení ze dne 29. 4. 2019 a všechny stížnosti mu byly datovou zprávou zaslány spolu s oznámením. Odvolatel tedy byl prokazatelně seznámen se všemi podklady rozhodnutí a po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí měl možnost se k věci vyjadřovat, což také opakovaně činil.

Krajský úřad zdůrazňuje, že napadeným rozhodnutím odvolateli nezakazuje ani neomezuje provozování bioplynové stanice (byť zároveň připouští, že podmínky jejího provozu mohou být v otázce kontroly produkce zapáchajících látek do budoucna upraveny v samostatném řízení). Krajský úřad pouze rozhodl, že odvolatel je povinen nakládat s digestátem jako s odpadem, a to pro nadměrný obsah zapáchajících látek, a protože pro jeho odbyt neexistuje trh či poptávka, takže se jej odvolatel musí zbavovat na vlastní náklady. Až se případně obě tyto okolnosti změní – tj. až digestát přestane nadměrně zapáchat a zemědělci budou ochotni nést alespoň náklady spojené s jeho aplikací na své pozemky (když už nemají zájem digestát za tímto účelem nakupovat), nic nebude bránit tomu, aby bylo vydáno nové rozhodnutí v pochybnostech, kterým bude potvrzeno, že digestát začal opět naplňovat zákonné podmínky pro vyvedení z právního režimu odpadů a lze jej tudíž uvádět do oběhu jako hnojivo podle zvláštního právního předpisu.

Navrhujeme proto, aby odvolací orgán odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

RNDr. Tomáš Burian

vedoucí oddělení životního prostředí

Přílohy:

- 1) Odvolání
- 2) Správní spis ve věci rozhodnutí v pochybnostech (originál)
pod spis. zn.: KUUK/9791/2019/ZPZ/PO-093

Rozdělovník:

- adresát + přílohy